

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۷/۰۴

شهسوار سنگروال

سیستان، پارت، خراسان او افغانستان (د خراسان خارجي وجود او جغرافیوي حدود!؟)

۱ - لرغونی سیستان:

جورج پتریت په دې اند دی، چې د سیستان ډېر لرغونی نوم؛ زره، وو؛ چې یونانیانو او لاتین تاریخپوهانو د درنگیان په نوم یاد کړی دی.

داریوش په ډبرلیک کې زارنکا کښل شوی دی، چې په راوروستانه کې نیمروز بلل شو...

د سیستان نوم له بېلابېلو بېونو او نومونو سره تړاو لري، چې

مورسیستان، سکستان، سکیتیان، ساکان، سکه، ساک، سهاک، زرنج، سجستان، زرنګ، سکزي، زرنګانا، نیمروز او نور د سار

ي په توګه یادولی شو..

یاقوت حموي وايي، له کشمیر نه د سېند تر غاړې بیا د عرب تر سمندرګي پورې دغه ځمکه د سیستان دوګروپه ولکه کې

وه....

یوشمېر تاریخپوهان دغه سیمه د لرغوني اریانا شپارسمه ناحیه، خوپه اوستا کې یولسمه ناحیه بلل شوی دی ..

هغه مهال چې ساکانو یوه لویه ټولواکمني جوړه کړه، سکستان یاسیستان ډېر نامتو سواو..

د محمدتقي بهارخبره سېستان، سکستان دی او مخکې تر هغې د سېستان نوم زرنګا وو... د سېستان په تاریخ کې د زرنګ

بنا د استوروي تاریخ، دکیسو، افسانو او داستانونو ټاټوبی ګڼل شوی دی ..

حمیداله مستوفي انګېري، چې د زرنګ بنا د ګر شاسپ ودان کړی دی او زرنګ یې وباله، چې وروسته عربانو په زرنج

یاد کړ..

له دې لنډې یادونې برېښي، چې سېستان اور تاریخ لري... او د لوی خراسان افسانه د دغې سیمې په تاریخي دب دې

اولرغوني شتون سیوری نشي غوړولی، داځکه، چې دغې سیمې له لرغوني زمانې نه راواخله د عربو تر برید پورې

خپل څومره والی او څرنګوالی خوندي کړی دی.

داسکایي قبایلو بېلابېلې قبیلې او خپلونه، چې مور د ساري په توګه؛ ازي یې؛ اوسا کاروي؛ یادولی شو... په دغه پراخه سیمه

کې ودان وو، چې هخامنشپانودوی ساکا بلل، اثوریانو د وپته اشکوزي وبل، خوپه اوستاکې د؛ توریا؛ په نامه یاد شوي دي

..

د دوی نامتو پاچا؛ ازس؛ (58م ز) له سېستانه نیولی تر ارغندابه او همغسی تر پنجابه پورې دیوه ستر حکومت بنسټ کېښود

اسکایان، پارتیان، پهلویان... په خپلو کې سکني تر بوران دي او د پهلویانو نامت وواکمن او موسس؛ ونوس؛ نومېده

(120م ز)، چې په سېستان او اراکوزي باندې سلطنت کاوه ..

له پهلویانو سر بېره د ساکانو یو بل نږدې تر بور؛ پارت؛ (وروسته پارتیان)، چې په اصل کې باختریان ول، د باختري په لويديځ

او داوسني ایران په شمال کې دواک او ځواک څښتن ول ..

د دوی دواکمنی په تړاوبه وروسته و غرېزو او وس راځودیته، چې د عربو دیرغل په مهال څه پېښ شول؟ په دې به

و غرېزو او د سېستان نخش ته به په لنډه توګه تم شو ..

۲ - سیستان په اسلامي پېر کې:

له اسلامي پېر نه دمخه او وروسته د سېستان په اړه اوږدې څرګندونې شوي دي؛ د عجایب المخلوقات؛ لیکوال، سېستان

دخدای د نعمتونو ټاټوبی ګڼلی دی.

ابن فقیه، دغه لویه او پراخه سیمه د لرغونو څرګندونو په رڼاکې د سېستان په نامه یاده کړې ده ..

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکني د لیکنيزې بڼې پاڼو د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

میسوبارتولد، وایي بنایي ساکان په مخزیردي اوومی پیری کی سبستان ته راغلي وي ...ابن حوقل دسبستان په مشهورو بنارونوکی دزرنج، بست، بالشرخج، بلدي داورینای مینداور، بغنیز، خلج یانپغرج، بشلنگ، خاش، قرنین، طاق فره، سروان اوزلقان یادونه کری..

داسلام دخیرپدوپه مهال په دي لرغوني خاوري برهمن واکمنو، چي تاریخ کی درتبیل شاهانوپه نامه نامتوول واک چلوه ..

ددې لری پاچایان دتاریخ په اوږدوکی دتورکانو، ساسانیانو، هندیانو او عربانو دبریدونو پر وړاندې دریدلي دي اودسبستان له هامون ترکابله اوان دسپندتر وادي پوري، خپل واک اوخواک ساتلی وو..

هغه مهال، چي حضرت عمر داسلامي خلافت واکي خپلي کری، دابوعبیده بن ثقفی په مشرۍ اوبیا وروسته دسعدبن وقاص په قومنده، عرب جنگیالپیدو دساسانیانو شاهي مانی اوددبده رانسکوره کړه.

درېم یزگرددنه اوندله جگړي (20 هجري) وروسته مخ په ختیخ راخلص شوخو اکونه یی په نیشاپور کی خای په خای کرل اوبیا یی دماورالنهرله خاقان خخه پوخي مرسته وغوښته . ده په 21 هجري خپل پوځ پیاوړی کړ...خو عرب جنگیالپیدو دگر دنیولوپه پلمه افغانستان ته راغلل اودوه پوخي جبهې پرانستی، لومړی جبهه یی نیشاپور اومروی

ترمینخ (خراسان) اود ویمه جبهه یی په سبستان کی تر راغنداوای پوري وغوځوله..

دحضرت عثمان دخلافت په مهال احنف بن قیس له هرات نه تر مروی پوري پوخي چاري څارلی اوخواکونوته یی سپا رښتنه وکړه چي باختخته مخه کړي، چي هغوم په مروه کی دیزدگرد دري زره کسبزوځ ته ماته ورکړه ...ولی

دسبستان په پوخي جبهه کی له سبستانه تر بست پوري عبدالله بن عمیر لپي دواک خاوند وو . دلپړدي په دېرشمه ربیعه بن زیاد سبستان ته راولپړل شو او دپهره یا فهرج زالق یا جالق تر کابو کولو وروسته له هلمنده پوربوت اوزرنج ته

څېرمه ددرشت په سیمه کی دیوی خونړی جگړی په ترڅ کی اپروېز (ایران درستم زوی) یی سولې ته رامت کړ او عربوزرنج لاندې کړ..

بل لورته عرب جنگیالپیدو په خراسان کی سپاسی اوپوخي خواکمنتیا تر لاسه کړه...که څه هم په مرو، باخترا و تخارستان کی عربو غوښن پرمختگ ونکړ، ولی بیاهم دسبستان جبهه دخراسان دپوخي اوسپاسی جبهی سره توپیر درلود، ځکه

چي سبستانیانو دربیع له خواتاکل شوی عرب؛ حارثی؛ له سبستانه وشاره، نوهغه ووچي امیر المومنین داپلا عبدالرحمان بن سمره له یوه سترپوځ سره راغی او حسن بصري دزرنج بنار کلابند کړخو دي پېښی دېر دوام ونکړ، ځکه چي

دحضرت عثمان له شهادت نه وروسته عبدالرحمان بن سمره بصري ته لار اوزرنج چاري امیر بن احمر ته پرېښودی اوسبستانیانو بیا پاڅون وکړ، امیر بن احمر وتښتید اودسبستان وگړو خپلواکی اعلان کړه ..

یو دبل پسی دحضرت علي، امیر معاویه له امویانو راوخله تر عباسیانو پوري گڼ شمېر عربي سرداران والیان او جنگیالی سبستان ته راولپړل شول، چي مور ربیع الحارثی، عبادین زیاد، یزیدین زیاد، عبدالعزیز بن عبدالله عامر موسا بن طلحه

یوشمېر نور دساري په توگه یادولی شوخو هېچا سبستان ایل نکړ...ان تردې چي دحجاج او عبدالرحمان بن اشعث ترمینخ داسی پېښی رامینځته شوی، چي له سبستانه ترکابله پوري دخلکو پاڅون ان په خراسان هم اغیزه وکړه

ددغو پېښو پایلی او غبرگونونه دومره غوښن شول، چي حجاج د عبدالرحمان بن اشعث دککړۍ په بدل کی دسبستان واکمنی رتبیل ته وسپارله ..

رتبیلان چي دېرکلونه دکابل، کندهار، بست اودلوی سبستان جگړوکی د عربو خلاف ودرېدل .. ترهغي، چي ابومسلم خراسانی دامویانو خلاف دعباسیانو ملاتړی شو... او په پای کی عباسیانو هغه وواژه اودخراسان پېښوبله بڼه خپله کړه

خراسان:

دخراسان په تراو دېورتا ریخپوهانو او څېړونکو دېرې څرگندونې کړي دي، ولی یوشمېر لیکنېروایتی اوسپاسی بڼه خپله کړي ده او په روایتونو او شعرونو دومره ټینگار شوی، چي دلیکنوله څېر نیز مېتوداومزاج سره اړخ نه لگوي.

دساري په توگه؛ فرهنگ؛ دعنصری بلخي (ملک الشعرا) شعرته په اشاره، چي دغزنوي سلطان محمود په ستاینه کی اودهغه پلازغزه په اړه کینلی، کارلی دي:

خدايگان خراسان به دشت پشاور به حمله ای پیراکند جمع ان لشکر

دلته لوستونکی نپوهېږي، چي دلیکوال موخه دخراسان له نوم نه ددی نوم لرغونتوب دی اوکه دیوه دولت او هېواد نوم؟ هره خبره چي وي ویه، خوکه یوازی په شعر دیوه نوم هویت او پیژندنه دتاریخي ارزښت پوله ټاکي، ولی یادلیکوال بیا په دغه شعر سترگی پټی کړيدي؟:

ابوالفرج رونی پخپله قصیده کی داسی لیکلی دي:

غزوه گوارنده باد، شا جهانرا ناصر دین، راعی زمین وزمان را
موکب منصور او هنوز به موهند برتن افغان تنیده است فغان را

نه گفتم چیزیا رب نه جستم چیز جرزستن نه راندم اسب جزبویه ندیدم خلق جز افغان

خاقانی په دې تراو کبلی دي، چې بختیان (پښتانه) افغان او خراسان یعنی څه؟

بختیان نفس من که جرس دارشوند ازدهان جرس افغان خراسان یابم

داسې لسگونه لاسوندونه، بیتونه او شعرونه موندلی شو، چې په هغه کې دافغان موجودیت له لرغوني زماني نه راواخله تر دې دمه څرگندې ولي دخراسان حدود او جوبیا دناڅرگندې، دخوشحال خان خبره:

د افغان په ننگ می وترله توره ننگیالی د زماني خوشحال ختک یم

دې کې شک نشته چې ځني نومونه دشاعر انولپاره دوپار لوسمبولونو، استورو او داستعار وینه خپله کړې ده، خو په تاریخي لاسوندونو کې دیوه هېواد سپاسی جغرافییه خپل تعریف لري .. معاصر تاریخپوهان ډېر ټینګار په څېر نیز تاریخ کوي، نه په دې چې دیوسیلانی په څېر یوازې دنوم په یا دولوبسنه وکړي ... داځکه، چې په تاریخ لیکنه کې باید له وګر پوهني، توکمپوهني، لرغونپوهني او ټولنپوهني اوله نورو ټولنیزو او اقتصادي توکونه استفاده وشي .

... څومره چې دخراسان دنوم خبره ده، غوره به وي، چې تاریخي او جغرافیوي متونوته سرښکاره کړو:

لومړی خبره دخراسان له نامه نه پیلوو، ډېر څېړونکي په دې اند دي، چې خراسان دلمر خاتمه (مطلع الشمس) په مانا دی خوریانی لمر، اسان یانی ځای. مفاتیح العلوم خوارزمي په دې اند دی (72 مخ) چې خراسان په پهلوي کې دختیخ په مانا دی... اسلامي پېر کې، ګڼو څېړونکو او تاریخپوهانو هم خراسان دختیخ په مانا ګڼلی دی اولویډیو تاریخپوهانو هم ورته څرګندوني کړيدي، یوازې په دې توپیر چې خراسان یې دختیخي سیمې په مانا یاد کړی دی، خو دخراسان دجغرافیې په اړه ټول څېړونکي په یوه خوله نه دي. ځنویوازې ختیخ لوری، ختیخ پلو، ختیخه ځمکه او ختیخ ته په اشاره ... یاد کړی دی. ځنویو ښارونو او ولایتونو ته ځانګړی کړی دی، چې مورنیشاپور، هرات، مرو او بلخ دبلګي په توګه یادولی شو. یوشمېر تاریخپوهانو دومره پراخ ګڼلی دی، چې له مینځني اسیا سغدانیه راواخله ترپارس، افغانستان او ان دهند تر نیمې وچې پورې رسولی دی ..

موسا خورنی په پنځمې زېږدي پېر کې، چې څېړونکي یې مینځپانګه دبطلیموس له جغرافیې سره ورته ګڼي، لیکلي دي، چې دایران فلات یې په څلورو برخو ویشلی دی، لومړی برخه یې پخپله لویدیخ، دویمه برخه یې په جنوب کې نیمروز (سپستان)، درېیمه برخه یې په ختیخ کې خراسان او څلورمه برخه یې په شمال کې کپکاس په ګوته کړی دی . نوم ورکې تاریخپوه دسپستان په تاریخ کې دخراسان په اړه داسې ډاګیزه کړې ده:

څومره چې شمال پلوته څو باختر دی، که جنوب خواته څو نیمروز دی، ولی مینځنی برخه په دوه برخو وېشو، که څومره لویدیخ لورته څو دایران یوشمېر ښارونه دی او که ختیخ پلوته څو نو خراسان دی... ددایرت المعارف په پنځم ټوک کې راغلي دي، آلپتګین دلومړي عبدالملک ساماني (621 مخ) له خوادخراسان په سپه سالاري وګمارل شو، دهغه له مرګه وروسته دمنصور بن نوح ساماني له امره سر غرونه وکړه، له خراسان نه دزابلستان او غزني (350 هجري) په لور رهي شو، چې دغه مهال دغزني واکمن ولویک؛ وو؛

دا چې دخراسان دنامه پېداېښت له کومې نېټې سره سرخوري غوره به وي، چې دتاریخ په رڼاکې، ددغې کلېمې لرغونتوب ته سرورښکاره کړو.:

پارت، سا سان او خراسان: پارت (پارتیان) دافغانستان له اریایي قبیلو څخه یوموهم اصلي ټبر وو، چې په دویمې مخزېږدي پېر کې دواک خاوندان شول. دوی دساکانویوه څانګه او یا دهغوسکه تر بوران وو، چې تاریخپوه غبار دغه سلطنتي کورنۍ دافغانستان اصلي اریایان ګڼي .. له دوی څخه؛ ارشاک بلخي؛ خراسان ته لاړ او دیوه دولت بنسټ یې کېښود او دپارس په هېواد کې (تاریخچه مختصرې افغانستان 15 مخ) دیونانیانو ځای ناستي شول .؛

پارتیانو، چې په کوموسیموواک چلووه، هغه هېواد یې دپارتیا په نوم یادوو، چې څلور خوا یې په دې ډول وي، له هریرودنه دخزرترسمندرګي پورې، چې دمېډیا له پولونه پیلېده، په اصل کې له دوه ولا یتونو هیرګانیا او پارتیا څخه، چې داریانا په شمال لودیخ کې موقعیت درلود، جوړ وو. ولی کله په بېلا بېلونو موناو تر ډېره دپارتیانو م یادیده ..

دپارت خراسان په جغرافیې کې دغه سیمې شاملې وي، نیشاپور، طوس، جوین، سبزوار، شارد، دامغان او دپارس شمال ختیخ ته یوشمېر پرتې ځمکې دساري په توګه یادولی شو.

داساس کورنۍ وروستی پاچاساسانیانوته دیاغي اوباغی خطاب وکړ، که څه هم جنرال اردشېر لاپه درې پرلپسې جګړو کې دپارت پاچا؛ ارته بانوس؛ په ځانګړي ډول په وروستی جګړه کې داسې خپلی وو، چې بیا یې دسوسپاني؛ له ماتې وروسته سرراپورته نه کړ.

که څه هم دپارت؛ ارساس؛ کورنی یوتن د خسرو په نوم په ارمنستان لس کاله نور هم حکومت وکړ.. احمدعلي خان کهزاد د پارتیانو په هکله په دغو ټوکونو ټینګار کوي، چې: «پارتیان یوه اریایي څانګه ګڼلې کېږي او یو باخترې (پکت، پخت، پختي) تېر دی، په اوستا کې بخدي، چې د بلخ لرغونی نوم دی او هم په ریګوید کې (وګوری دافغانستان تاریخ 377 مخ) پکې پخت ذکر شوی... ددوی استوګنځای داریانا په جنوب ختیځ د سپیتاګوناګېږي؛ (سپین غر) په مینځ کې دوی د پکتیا=پختیا په نوم نامتوشول؛

د بېستون په ډبرلیک کې د لرغونو پارتیانو (پرتو=پارتو) نوم د؛ ت؛ پرځای؛ ت؛ کښل شوی دی، یانې پارتیا (پرتو)، چې د پختیا سره اړلګوي.

هېرودوت بیا پارتیان د اپریتی په بڼه کارلي دي، چې ښایي اوسني اپرېدي وي. ساسان، چې وروسته په ساسانیانو یاد شول، یو مشهور شخص وو او پخپله یې له یوې نامتو کورنۍ سره تړ اودرلود... ده هغه وخت له سلطنتي؛ بزرګي؛ کورنۍ سره اړیکې ټینګې کړې، چې له هغو سره یې خېښي او خپلوي وکړه.

د ساسان دنده د مزدک خدمت و او دده له مرګه وروسته دهغه مزدک مجاور؛ پایک؛ دده زوی و ټاکل شو او دوی د بزرګي کورنۍ خورایي کېده چې دده د باور له وجې زوی یې اردشیر د یوځ قومندان شو او د پارت پاچا؛ ارتابانوس؛ ته یې ماته ورکړه، خو کله چې هغه ختیځ ته پر شا شو، دلته دی چې د خراسان کلېمه د بزرګي سلطنتي کورنۍ په دربار کې یاده شوه، ولې کوم ټاکلی ځای په ګوته نشو، یوازې دلوري او طرف په مانا وکا رول شو، چې موخه ترې ختیځ وو، خو دغه ختیځ نه خارجي وجود درلود او نه هم جغرافیوي حدود...؟!

کله چې بیا د اسلام سپېڅلی دین سیمې ته ورسېد او درېیم یزدگرد، له وېرې د اصفهان ختیځ ته مخه کړه، یوځل بیا د خراسان اصطلاح وکارول شوه.

کرستن سن، له اوسني ایرانه یانې له تهرانه نیولې تر البرز غرونو، همغسې د خزر تر سمندرګي، مرو، د پامیر غرونه، هرات د خراسان برخه ګڼلې ده... (ایران در عصر ساساني 179 مخ).

په اسلامي پېر کې ابن خرداد، مسعودي، اصبخري، ابن حوقل، احمد بن عمر، ابوزید بلخي، یاقوت حموي، ناصر خسرو قبادیاني بلخي، منوچهری دامغانی او په لسګونو نور د خراسان په اړه څرګندونې کړې دي، چې په ټوله کې دغه سیمې د خراسان برخه ګڼلې شوي دي:

خوارزم، تاشکند، سمرګند، طار بند، بخاره، بلخ، نېشاپور، فرغانه، سغدانبیه، بدخشان، پوشنج، بادغیس، طسین، طوس، مرو، سرخس او یوشمېر نورې لوی او وړې سیمې یادولې شو.

یزدگرد له نهاوندجنگ نه (20 هجري) وروسته په مروه کې له؛ ماهوي سوري؛ پناه و غوښته هغه مهال چې عبدالرحمان بن سمره د سېستان او ارغنداو په ناوړه کې پرمختګ وکړ، ولې په مروه کې امیر بن احمد د خراسان یوشمېر سیمې لاندې کړې او یو ډبل پسي ربیع بن زیاد حارثي اوسعیدین عثمان د خراسان والیان وټاکل شول اوله امور وده پورې بوتل، خو کله چې قتیبه ابن مسلم له سېستانه راوګرځېد د خراسان حکمران وټاکل سو او په مرو کې ځای پرځای شو.

ددې خبرې مانا داده، چې د خراسان اوسېستان سیمې سره بېلې وې او خپل بېل پوځي تشکیل او جوړښت یې درلود. لکه څرنګه چې د خراسان حکمران قتیبه له مرو نه مخ په باختر او تخارستان پرمختګ وکړ، خود سېستان په جبهه کې عبدالرحمان بن سمره بست، ګش، کندهار، هلمنددار غنداب ترناوې پورې سیمې لاندې کړې.

له درېیم خلیفه نیولې تر اموي او عباسي پېرونو پورې دغه سلسله روانه وه، تر هغې چې ابومسلم، ماهوي سوري، استادسیس هېروي، حرېش سیستاني، محمد د شدادزوی او ازروه د مرزبان زردشتي زوی، د طاهر پوشنج او نورو مشرئ په افغانستان کې یو ډبل پسي ملي خوځښتونه او پاڅونونه مینځته راغلل...

ددغوملي ازادي بڼو نکو اتلانو په لړ کې یو هم امیر حمزه سېستاني وو، چې د ازادئ ډګر ته راووت... په داسې مهال یې سیاسي ډګر ته را ودانګل، چې سیمه له سیاسي کړکېچ سره لاس وګرېوان وه.

ده د هارون الرشیدوالي عیسی بن علي له واکه وشاره او بیا یې زرنج ونيوه... ده غوښته د خراسان پوځي پلا زینشاپور ونیسي، چې له دې لارې عرب جنګیالي اکمالات ونشي کړي...

امیر حمزه له پرلپسې بریدونو وروسته له نېشا پوره بېرته سېستان ته (188 هجري) راستون شو. ده په دې پاڅون د عباسیانو ټولو اکمنی سخته وګواښله، داځکه چې په سېستان او خراسان کې د ازادۍ بیرغونه رپانده شول.